

GLASILO

„Slovenskega osrednjega čebelarskega društva za Kranjsko, Koroško in Primorsko“
s sedežem v Ljubljani ter „Slov. čebelarskega društva za Spodnje Štajersko“.

☺ ☺ ☺

Urejuje FRANČIŠEK ROJINA.

Izhaja 10. dan vsakega mesca in se pošilja udom zastonj.

Leto XII.

V Ljubljani, mesca aprila 1909.

Štev. 4.

Naznanilo.

„Slov. Čebelarja“ 1., 2. in 3. številke se je natisnilo letos 300 iztisov več kot je bilo lani članov. Mislilo se je, da bo to število popolnoma zadostčalo za vse slučaje. Vkljub temu je *1. številka pošla*. Pristopilo je veliko novih članov, nekaj pa jih je izstopilo, ne da bi vrnili list. Zato nekateri novi cenjeni člani, ki so zadnji čas pristopili, niso prejeli sedaj 1. številke, marveč jo dobé nekoliko pozneje. Prosimo dotične, da ta čas blagohotno potrpe. Če se oglasi dovolj novih članov, bo 1. številka še enkrat natisnjena, sicer bo pa zadostovalo, ako se izprosi 1. številka od izstopivših članov.

Upravništvo.

April.

Čas rednih izletov se v tem mescu pričinja, vreme je čebelam vedno ugodnejše, paša od dne do dne boljša.

Toda tudi v tem mescu izgublajo panji na teži; deloma zadržuje slabo vreme čebele, da ne morejo na pašo izleteti, deloma pa potrebuje zalega, ki se vedno bolj množi, obilo strdi.

Glavno opravilo čebelarjevo v tem času obstoji v tem, da si zaredi močne panji; le taki panji dajo zgodnje roje, zamorejo pa tudi glavno pašo v maju ali juniju izkoristiti.*)

*) Kako res!

Različna dela, katerih morebiti nisi mogel v marcu zaradi slabega vremena opraviti: pregled, združevanje itd. se morajo sedaj opraviti.

Vsak panj mora sedaj imeti zadosti hrane, vsaj 4—5 kg; če jih nima, kladi mu! Za klajo rabi sedaj strd; pitaj v velikih porcijah; slabičem, ki ne zasedajo dela do dna, kladi od zgoraj, močnim pa od spodaj. Pitanje spodaj čebele bolj razbiba ter jih sili, da se pomikajo proti dnu. Pripravna pitalna posoda je balon ali pa Margiolova pitalna posoda; vendar se lahko klade čebelam tudi v drugih pripravnih posodicah.

V drugi polovici mesca, ko pričanja bodoče grozdjiče in ribizelj cvesti, lahko začneš s špekulativnim pitanjem.

Špekulativno pitanje sili čebele vsled pogostega pokladanja v malih porcijah k obilnejemu zaleganju.

Kjer je dobra ali precejšna paša, smeš špekulativno pitati le tedaj, če nastopi slabo vreme ali se paša odtrga.

Če hočeš, da se ti špekulativno pitanje ponese, pazi na sledeče:

1. Panji morajo zadosti medu v satju imeti; če ga nimajo, moraš ga jim pred špekulativnim pitanjem poklasti; kar jim daš pri špekulativnem pitanju, to porabijo od danes do jutri. Ako čebele medu stradajo, zna jim špekulativno pitanje le škodovati.

2. Klade naj se čebelam le od spodaj.

3. Kladi le med; najboljši pitanec je ajdov; če jim daješ sladkorja, ne boš imel toliko uspeha kakor s pitancem; sladkor ne draži čebel tako k zastavljanju zalege kakor med.

4. Pitaj v malih porcijah, začetkom trikrat na teden žlico medu zmešano z žlico vode, drugi teden pitaj vsak dan, tretji teden kladi vsak dan dve žlici medu, četrti teden tri žlice itd.

5. Pitaj le zvečer, da ne privabiš ropnic. Pri slabičih odstrani zjutraj pitalna korita; pustiš jih pa lahko takim panjem, ki zasedajo delo do podnice.

6. S špekulativnim pitanjem ne smeš nehati, predno se dobra paša ne prične ali panj ne roji. Špekulativno pitanje stane precej denarja in truda, izplača se pa dobro; panji rojijo najmanj 14 dni preje, in kadar se glavna paša v maju ali juniju prične, imaš močne družine, ki ti bogato poplačajo ves trud.

V ostalem pusti na panjih odejo, ker so noči še vedno hladne.

Če moreš, poglej vsak dan nekoliko k čebelam. Ako čebele že zadnje satove pri okencu gosto zasedajo, obesi jim izdelane prazne sate v panj; sate obesi kar k okencu, ali pa za zadnji sat, v katerem vidiš zalego. Nikdar ne smeš praznega sata med satovje z zalego obesiti. Če nimaš izdelanih satov, daj čebelam umetnega satja, katero pa porini vedno do zadnjega sata z zalego. Čebele pač prično sedaj staviti satovja, a le počasi; če pa pri dobri paši in toplem vremenu urno prično delati, stavijo večjidel le trotovje.

Preveč trotovine v panju nikdar dobro ne stori; matica hitro zaleže trotovje, in tako dobiš obilo trotov, ki samo brez potrebe in dobička žro. Nekoliko trotovine in trotje zalege mora pa vsak panj imeti; izkušnja je dokazala, da panji, ki nimajo trotov, niso tako pridni, kot bi morali biti. Dobro je, če tuinsem pustiš pri satu kak rob trotovja.

Če je plodišče že polno satovja in čebel, nastavi panjem medišča, v katera obesi le izdelano satovje, ki naj bo, če le mogoče brez trotoevja; trotoevja ne smeš v medišču rabiti.

Če se paša nagloma odtrga, nastane rado ropanje; čebele iščejo med, kjer ga morejo dobiti. Ako zaslede brezmatičen ali slaboten panj, ki se ne more braniti, po njem je. Začetkom poizkušajo le posamezne čebele zlesti v tuj panj; če se jim posreči, pripeljejo vse črno tovarišic seboj; ako se napadeni panj brani, pokoljejo neusmiljeno vse čebele, iz panjů pa iznosijo ves med, kar ga je v njem. Če so pa čebele pri ropanju, jih je težko te razvade odvaditi; za slabiči napadajo tudi močne panji, ki se sicer bolj branijo, a če napadene čebele zapazijo, da se ne morejo ubraniti, obupajo, se združijo z roparicami ter same pomagajo sovražnikom ropati. Včasih lahko ves čebelnjak gre po zlu.

Ropanje je težko ustaviti. Previden čebelar skrbi, da se ropanje sploh ne prikaže pri čebelnjaku; on ne trpi brezmatičnikov in slabičev, ne pita po dnevu; ako se mu zlije kaj klaje, jo hitro pobriše in odstrani, on ne trpi, da bi prazno, nasmeteno ali polno satovje ali pitna korita ležala po čebelnjaku. Najmanjša nemarnost v uljnaku privabi domače in tuje čebele, in rop se prične.

V slabi paši pripri zaraditega žrela, da moreta samo po dve in dve čebeli vun in noter hoditi. Če se je ropanje šele pričelo, namaži brade napadenih panjev s smrdečimi snovmi, n. pr. s petrolejem, karbolno kislino, bacelloilom; če je pa ropanje že v teku, potem omenjena sredstva veliko ne pomagajo. V takih slučajih moreš ravnati, kakor je v knjigi povedano.

Prva spomladna opazovanja.

Iv. Jurančič.

Preteklo zimo čebele niso nič kaj mirno počivale, dasi je bilo vedno bolj enakomerno, mrzlo vreme. Najhujša zima je bila pri nas -- 17° R., in to le nekatere dni; razun tega pa vendar živo srebro skoraj celo zimo ni stopilo nad ničlo. Pri takem vremenu, bi človek mislil, se čebele dobro počutijo in so mirne. Pa vendar je bilo malone ves zimski čas — zlasti v drugi polovici — slišati iz žrela nekak nemir in nezadovoljen šum. Vzrok je še skrit, a posledice so se pokazale: na več krajih so se pojavili sledovi griže, česar že mnogo let ne pomnimo.

Prvi in splošni izlet je bil dne 16. januarja ob mirnem, toplém vremenu in še precej debelem snegu. Pozneje so še februarja menda parkrat izletele, potem pa so morale zopet čakati do sredine marca. Prvi prijeten dan je bil na Jožefovo; ta dan so letale že več ur, ter se je pokazal začetek paše. Stopivši pred panj z uro v roki sem štel prihajajoče, s cvetnim prahom obložene čebele (kakor zdravnik preizkuša trip) ter sem jih naštel pri prvem panju 6, pri drugem 10, pri tretjem 13 v minuti. To je zanimivo opazovanje, ki nam pokaže moč ljudstva, kakor tudi stopnjo, oziroma razvitek in napredek paše. Dne 24., t. j. črez 5 dni, se je paša že tako povzdignila, da je prineslo obnožino v minuti 40, 52 in 70 čebel. Ker je zlasti spomladna paša glede množine cvetnega

prahu velikega pomena za prihodnji razvoj ljudstva, zato je vredno, da na to obračamo svojo pozornost, v drugi vrsti pa, da negujemo in gojimo take rastline, katere dajejo obilno cvetnega prahu v prvi spomladi.

Ne morem se nobenkrat odločiti za kako opravilo v panju, dokler ne postane toliko toplo, da čebele že redno letajo. Zato sem začel s snaženjem panjev dne 19. marca. Pri tem delu čebelarjevo oko marsikaj opazi. Več panjev je bilo znotraj ob dnu in zadej mokrih. Panji spodnjih vrst v jeseni zavarujem proti mišim; tokrat pa sem našel celo v nekem panju zgornje vrste sledove, da je bila rovka v njem. Ta je bil posebno moker, gotovo vsled vznemirjanja. Na solnčno stran stoječi panji navadno niso mokri, pač pa več ali manj oni, ki so obrnjeni na senčno stran. Nadalje se mokrota v panjih nabira tam, kjer so stene proti mrazu premalo zavarovane. Ta napaka največkrat zadane panjevo dno. Zato je treba poskrbeti, da so panji od vseh strani zavarovani, torej tudi dno. Naj se tedaj (osobito spodnja vrsta) postavljajo vselej na toplo podlago, ali se prazen prostor pod njimi zatlači z zato pripravnimi tvarinami; in to ostane potem trajno, leto in zimo.

V panjih, kjer je veliko mokrote, se najdejo nekaki „črvi“ in rjava „jajca“, katera poslednja so podobna mravljinji zalegi. To so najbrž ličinke in bube tako imenovane stonoge (Mauerassel*).

Kakor smo že omenili, se mokrota v panju nabira le na hladnih mestih, t. j. v stoječih panjih ob dnu, v ležečih, oziroma v nizkih pa v stranskih kotih zadej in sploh v neobsedenih delih notranjščine. Ker pa so v drugih letih čebele večinoma bolje prezimile, zamoremo sklepati, da sicer hladne točke v panju povzročajo mokroto, pospešuje in množi pa še isto tak nemiren zimski počitek, kot je bil letos.

Kot glavni vzrok tega nemirnega zimskega stanja se pri teh naših razmerah more smatrati edino le žeja. V nekaterih krajih so čebele dobile precejšnjo množino jelovega medu, razun tega so še začele zgodaj zalegati, ko celi februar in prvo polovico marca niso mogle izleteti, da bi dobile vode. Kdor je napajal v panju, je storil dobroto. A tudi še zdaj spomladi ohranimo mnogim čebelam življenje, ako jim napravimo napajališče blizu čebelnjaka na kakem solnčnem kraju. Taka napajališča se naredijo na razne načine, n. pr. v kako nizko posodo se nadevlje mahu ter se nalije vsak dan z vodo; ali se kak lonec prevrta ob dnu, v luknjo se vtakne klinec, da voda kaplja na poševno prislonjeno desko. Ta je vsled tega vedno mokra in tukaj čebele lahko brez nevarnosti vodo srkajo. Kaj lepo napajališče sem videl v Ormožu pri gosp. dr. Kristanu. Bilo je kaka 2 m dolgo brezovo deblo, izdolbeno v obliki korita, napolnjeno z mahom in nalito z vodo; sicer pa neobtesano, torej v lubju, kakor je zrastle. Imelo je štiri, blizo pol metra visoke noge v obliki nekake stolice; tudi noge so bile neolupljene. Cela stvar je izgledala jako originelno, čebele pa so pridno prihajale; videti jih je bilo ob robu, kakor krave pri koritu.

Spomladi, ko še ni stalno vreme ter postane navadno zvečer še precej hladno, pada veliko težko obloženih čebel ravno pred žrelom na zemljo. Zato

*) Gg. naravoslovce prosim pojasnila, ako je to pomota!

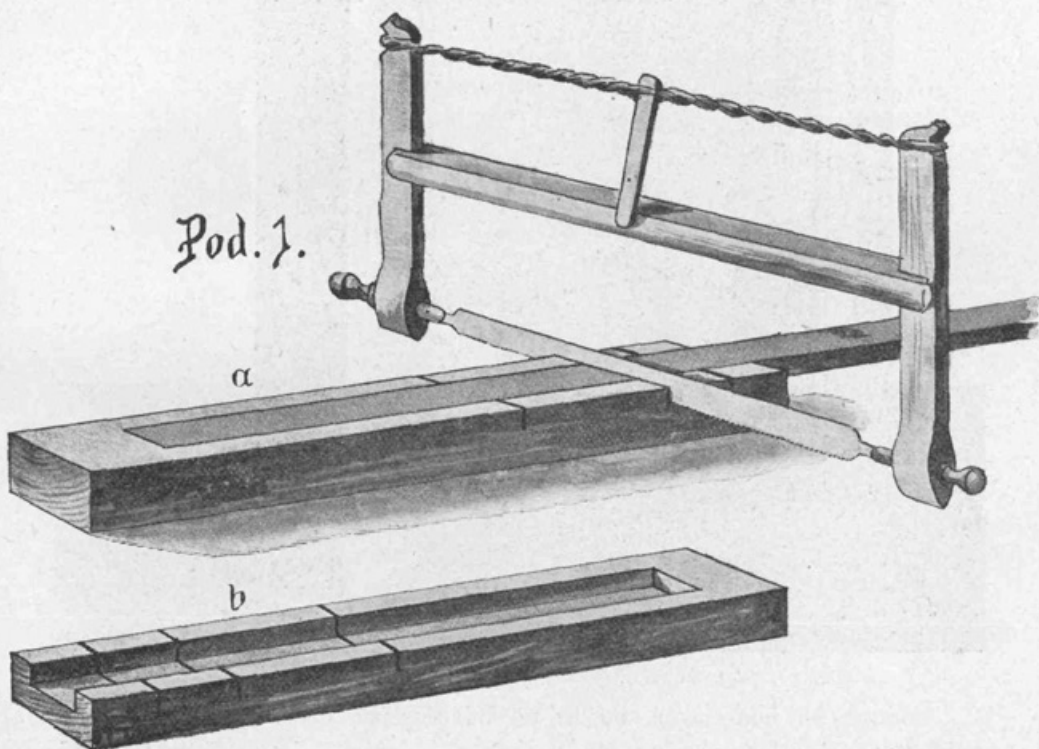
pred spodnjo vrsto panjev pristonimo poševno primerno široko desko, po kateri potem vsaka čebela lahko pride do žrela. Dovolj čebel se poizgubi daleč od doma, ko jih vihar na zemljo pomeče, ali ko oblak solnce zakrije, posedejo same na zemljo ter tam otpnejo, zato rešimo vsaj one, ki bi morale „pred durmi“ končati svoje življenje!

Priprava za zbijanje okvirjev.

M. Humek.

Nobena reč ni pri panjih s premakljivim delom tako važna kakor okvirji. Ako hočemo imeti s takimi panji veselje, lahko delo in kaj uspeha, je prvi pogoj, da so vsi okvirji v vseh panjih ene vrste popolnoma enaki. To pa dosežemo edino na ta način, da si 1. preskrbimo pravilno in lepo nažagan les (remeljce) za okvirje, 2., da ta les na primerni pripravi razžagamo na potrebne kose in 3., da te kose potem na pripravnem kalupu zbijemo, in sicer tako, da si zagotovimo pravilne mere na zunaj okvirja.

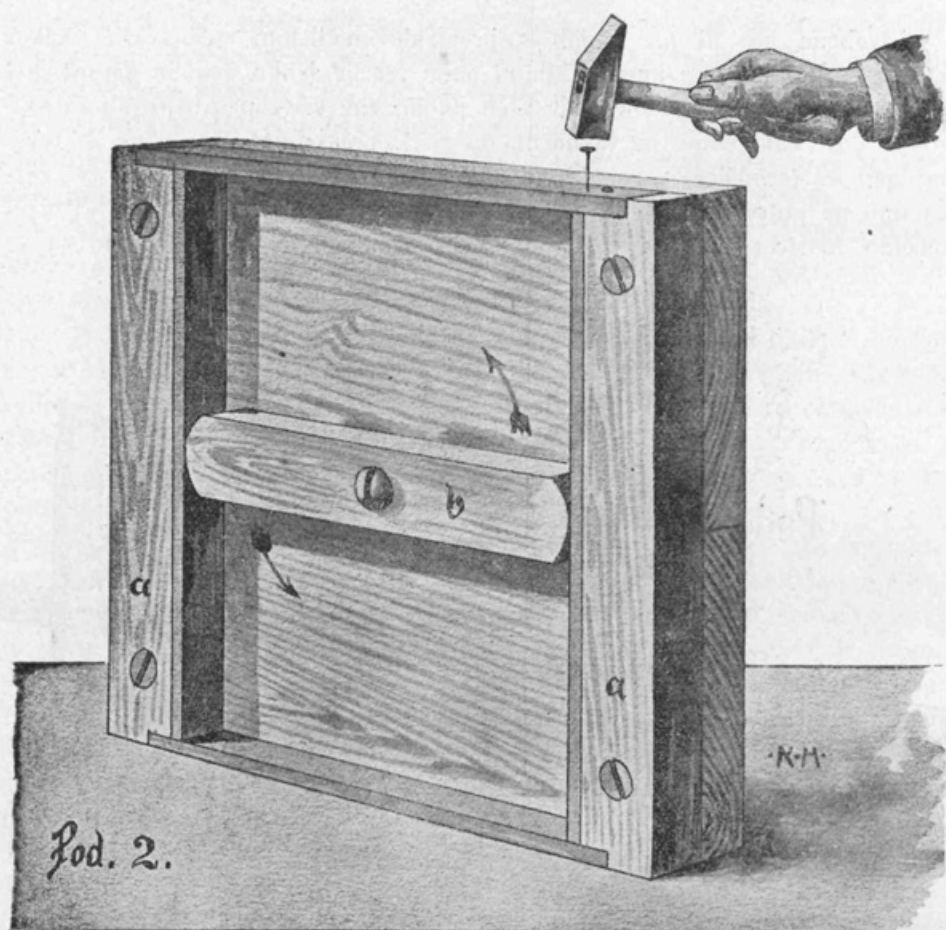

Začetniki navadno delajo okvirje tako, da si z metrom odmerijo na remeljcju tri različne okvirjeve razsežnosti. Po teh dobljenih razdeliščih nažagajo dotične kose in potem okvirje zbijejo kar na roko. Ako je kdo pri takem delu še tako natančen, vendar ne bo nikdar zadovoljen z uspehom.

Naj naredi na ta način tudi sto okvirjev, ne bodo izmed vseh sto niti trije popolnoma enaki.

Koliko hitreje, lažje in, kar je najvažneje, do skrajnosti natančno opravimo to delo, ako ga izvršujemo s pomočjo dveh priprostih priprav, ki jih kažejo pridejane podobe, t. j. korito za žaganje okvirjevih delov in pa kalup za zbijanje.

Te dve pripravi si brez težav naredi čebelar sam, če je le količkaj spreten v mizarstvu. Sicer mu jih pa lahko izdelata vsak mizar po navodilu in po podobah. Treba je le dati natančno izdelan okvir za vzorec.

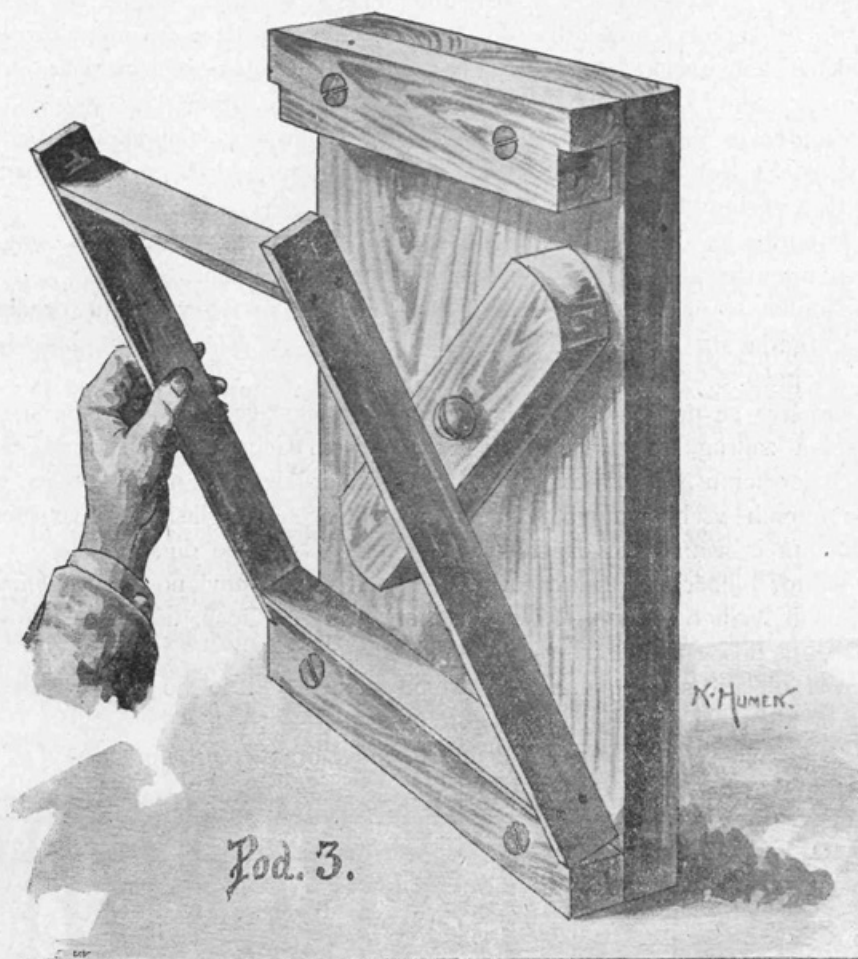

Podobe so tako jasne, da bi bil odveč vsak daljši opis o rabi teh predmetov.

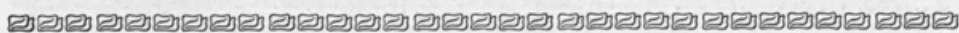
Korito za žaganje okvirjevih delov (pod. 1. *a* in *b*) mora biti iz trdega lesa, najbolje iz hrastovega. Prirejeno je lahko tudi tako, da se hkrati vloži in odreže po več remeljcev. Dobro je, ako so zareze, ki po njih teče žaga, zunaj okovane z medenimi (mesingastimi) ploščicami, da se po večkratni

uporabi ne razširijo. Žaga, ki jo rabimo pri tem delu, mora imeti majhne zobe in ne sme biti preveč „odprta“.

Tudi kalup (pod. 2. in 3.) je najbolji iz trdega lesa in kolikor moči trdno izdelan, da se pri zbijanju okvirjev kaj ne razmakne. Samo ob sebi se umeje, da se mora „za las“ ujemati s koritom.

Na podlagi teh podob si lahko priredimo prepotrebni pripravi za vsako poljubno okvirjevo velikost.

III. odborova seja

dne 7. aprila 1909.

Poroča tajnik Zirkelbach.

Gospod predsednik F. Črnagoj pristrčno pozdravi novega odbornika g. Fr. Kovačiča, nadučitelja pri Dev. M. v Polju pri Ljubljani, ki je bil dosedaj odbornikov namestnik.

Zapisnik zadnje seje se prebere in odobri.

Poročilo blagajnikovo se vzame na znanje.

Razgovor o čebelarstvu.

Uredništvo „Perotninarja“ izjavlja, da ni namenoma priobčilo inserata, ki priporoča laško čebelo, da bi s tem škodovalo kranjski čebeli, zato tudi v prihodnje ne sprejme več v list omenjenega inserata. Izjava se vzame hvaležno na znanje s pripombo, da tudi čebelarstvo društvo ni imelo namena na kakšen koli način škodovati „Perotninarju“, ampak je storilo le svojo dolžnost v „Slov. Čebelarju“, da varuje čast kranjske čebele.

Enodnevni čebelarski tečaj bo dne 18. julija t. l. v Ilirski Bistrici in 22. avgusta v Boh. Bistrici. Sestavil se je program, ki se priobči pozneje v „Slov. Čebelarju“.

Ponudba za nakup potovalnega voza za čebele se odkloni, ker voz za društvo nima praktične koristi, marveč le za posameznika.

Tajniku se naroči, da izdela prošnjo na ministrstvo v smislu predloga g. J. Strgarja na občnem zboru glede olajšav na železnici pri prepeljavi čebel na pašo.

Društvo se ne udeleži deželne čebelarske razstave, ki jo priredi srbska čebelarska zadruga v Rumi, pač pa se v „Slov. Čebelarju“ objavi razstava.

Štajerskemu slovenskemu čebelarskemu društvu se odslej vsako leto pošlje imenik vseh članov iz Štajerske, ki so se priglasili „Slovenskemu osrednjemu čebelarskemu društvu“ v Ljubljani in povrne dotični delež.

Odbor odločno protestira proti pisavi Neunteufelnovi po raznih nemških čebelarskih listih o kranjski čebeli, osobito o meri. Gosp. urednik Rojina se naprosi, da pošlje v nemške liste tozadevno pojasnilo.

V Ljubljani se ustanovi opazovalna postaja, ki jo bo vodil društveni tajnik in blagajnik H. Zirkelbach.

Prihodnja seja bo v nedeljo, dne 9. maja ob 9^{1/2} uri dopoldne.

S^o Hlevnega vrha. Nekaj pozno je že, poročati o lanski letini, zato bom bolj na kratko napravil. Kakor letos, ko leži tod koncem marca še meter na debelo snega, tako je bila tudi lanska pomlad zelo pozna. Šele ta ljubi, krasni maj je popolnoma odprl vse vire medu. Čebele so čudovito hitro dohitele, kar je prej vreme zakasnilo, in že 20. dne maja sem dobil prvi, 15. dne junija pa zadnji roj. Iz 12 plemenjakov sem dobil 20 rojev. Vse vem, kako se je vrstila različna pašna, kaj je bolj, kaj manj medilo, ali našteval ne bom vsega, ker

zdaj čebelarji bolj v prihodnost kot v preteklost gledajo; v preteklost nekateri celo neradi, zakaj kakor sem bral v „Čebelarju“, je bilo lani ponekod radi suše prav slabo. Jaz pa sem z lansko letino prav zelo zadovoljen. Dobil sem že dokaj svetlih kronic za med, pustil sem še 18 plemenjakov, ki so vsi prav dobro prezimili in imajo še toliko zaloge, da jih ne bo treba krmiti tja do sv. Jurija, čeprav zunaj ničesa ne dobé. In še imam medu dovolj zase in tudi še precej za prodaj. Svoj med prodam prav lahko doma; pokupijo ga ljudje za domačo rabo, čebelarji pa za pitanje, ker pravijo, da je moj med najboljši in tudi popolnoma zanesljiv, ker niti po žveplu nima duha. Jaz namreč, odkar berem „Čebelarja“, ne žvepljam čebel, temveč jih prepodim močnejšim plemenjakom. Moji sosedge trgajo še po stari navadi: Požvepljajo čebele, da pridejo do medu. Zatorej vam kličem, dragi čebelarji, imejte usmiljenje s svojo živaljo, saj veste, da tudi čebela, ki se je toliko trudila, da je nanese zalogo za zimo, rada živi. Privoščite ji nekaj medu, če pa že medu ne, pa vsaj nekoliko sladkorja. Za vsako kilo ga vam povrnejo čez leto cel stožec, to vam pove iz lastne izkušnje

Pavel Raztresen, zadovoljni čebelar.

Iz Spodnje Idrije. Ne na dolgo, ne na široko ne bom raztezal svojega dopisa, temveč na kratko sporočim, da so čebele tod izborno prezimile. Od 75 plemenjakov, ki sem jih pustil čez zimo, ni noben mrtev, pač pa vsi zdravi in v najboljšem stanju.

František Štefančič, čebelar.

Iz Starevasi pri Postojni. Z Gorenjskega se slišijo hude pritožbe radi letošnje zime. Kakor sem bral iz časopisov, je bilo tam gori nenavadno veliko snega in ga je baje še zdaj veliko. Težko, da bi potemtakem gorenjski čebelarji tako prezimili svoje čebele kakor n. pr. jaz. Čez zimo imam 107 plemenjakov, med temi 26 gerstungovcev, in vsi so dobro prezimili, razun enega, ki ga je rovka pokvarila. Menim, da mi bo vsakdo potrdil, da je to izvanredno prezimljenje.

Ivan Sajevic, čebelar.

Umrl je dne 12. marca gosp. Fran Kokole, nadučitelj v Podbrdu na Goriškem, star šele 34 let. Bil je vnet čebelar in mnogoleten ud „Slov. čeb. društva“. Med svojimi stanovskimi tovariši in čebelarji bode ostal v blagem, trajnem spominu. Bodi mu zemljica lahka!

H.

Glavni čebelarski tečaj na dunajski čebelarski šoli se vrši od dne 6. junija do vštetega dne 20. junija t. l. vsak dan od pol osmih zjutraj do sedmih zvečer. Sprejme se 15 do 20 udeležnikov. Pogoj je vsaj triletna praksa, ter mora biti prosilec 20 let star. Pouk bo obsegal vse čebelarstvo v

teoriji in praksi, ter morajo udeležniki imeti sposobnost za teoretični in praktični pouk. Oni z daljšo prakso imajo prednost. Oglasila s popolno osobno popisnico je najkasneje do 7. maja vposlati na „Zentralverein für Bienenzucht“ (Vereinskanzlei Wien I., Helferstorferstrasse 5). Do 15. maja bo vsak prosilec obveščen, je li vsprejet ali ne. Izpričevalo prebite izkušnje usposobi dotičnike za učitelja čebelarstva, oziroma za čebelarskega mojstra.

Naše opazovalnice.

Poročevalec Anton Žnideršič.

Mesečni pregled: februar 1909.

Kraj	Učinek tehtanega panjů						Najvišji donos	Dne	Poraba ozir. prebitek	Temperatura			Izletnih dnevov z dežjem	Dnevo v						
	Donos			Upad						najvišja	najnižja	Srednja mesečna		s solncem						
	Mesečna tretjina																			
	1	2	3	1	2	3								0	1/2	celi	z vetrom			
Ilirska Bistrica	—	—	—	10	42	20	—	—	-72	11	-11	0 ³	1	2	6	10	7	11	20	
Bitnje pri Boh. Bistrici	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Ljubevč pri Idriji	—	—	—	—	—	—	—	—	-70	6	-12	-2 ⁶	8	—	8	15	2	11	14	
Metlika	—	—	—	60	25	20	—	—	-105	10	-13	0 ⁶	2	3	16	6	22	—	28	
Nabrežina	—	—	—	20	20	20	—	—	-60	14	-3	5 ⁴	12	4	5	10	2	16	22	
Podgorje pri Kamniku	—	—	—	60	50	—	—	—	-110	24	-15	4 ⁷	2	—	4	10	7	11	20	
Struge pri Dobropoljah	—	—	—	63	25	20	—	—	-108	11	-16	1 ⁷	2	2	9	18	6	4	20	
Tolmin	—	—	—	40	50	70	—	—	-160	10	-9	0 ¹	8	1	3	10	10	8	18	

Črtica „—“ v koloni „Temperatura“ znači stopinje mraza, v koloni „Poraba ozir. prebitek“ znači porabo.

Ilirska Bistrica: Dne 5. t. m. so se čebele prvič prašile. To jim je prav dobro delo, ker se je že pojavljala griža, zlasti pri onih panjih, ki niso dobili v jeseni sladkorne raztopnine. V zadnjih dneh mesca je zapadel 40 cm visok sneg. Za naš kraj je bilo to nekaj izrednega, ker ni bilo take snežene plasti od leta 1887. S snegom je priletel cel roj sinic, ki je neprestano oblegoval čebelnjak. Ni pomagalo ne plašenje, ne streljanje, pač pa so jih nekoliko plašili umetni kragulji, ki so se napravili iz velikih peres, nabodeni v krompir ter obešeni na niti pred čebelnjakom, tako da so se vedno vrtili in zibali. V ostalem je bil ta mesec za čebele ugoden. Ž.

Ljubevč: V tem mescu smo se nadejali boljšega vremena kot je bilo. V prvi tretjini je bilo nekaj dni zelo prijetnih in tudi sneg je večinoma skopnel po solnčnih bregovih. A kaj je pomagalo, ko je vedno divja burja brila, da je bilo joj! Ob solnčnih vremenih so se čebele prav pridno čistile. Tak šum

je bil pred čebelnjakom, kakor da bi rojile! Zadnje dni pa je skoraj ves čas snežilo, ter je padlo nad pol metra snega. Vsled tega je našim čebelam onemogočen izlet za cel prihodnji mesec, ako ne nastane druga, snegu sovražna temperatura.

St. pl. Premerstein.

Nabrežina: Dne 6. t. m. se je vzdignil toplomer na 14° gorkote, vsled česar so čebele iz vseh panjev močno letele. Na dnu panjev ni bilo mnogo mrtvic, niti sledu kandiranega medu. Zimski počitek je bil zelo kratek: trajal je od 7. januarja do 2. februarja, to je 25 dni. V splošnem je bilo v tem mesecu nestalno, prav aprilskonorčavo vreme. Ob koncu stanje ljudstev prav povoljno.

Sila.

Struge: Februar je že četrti mesec, odkar ni bilo ne enega dneva, da bi se mogle čebele malo izpreleteti, akoravno bi čistilnega izleta zelo potrebovale. Dne 4. so pričele siliti na prosto pri skladu panjev, ki je na izletni strani zaprt z vratmi. Akoravno je toplomer kazal le 8° gorkote, moral sem vrata odstraniti, ker je bilo preveč čebel zunaj. Dne 6. je bilo gorkejšo: odprl sem vse panji, a tudi tedaj niso vseh iz gerstungovcev letele. Pri par panjih so se pokazali znaki griže. Pri snaženju se je našlo po nekaterih panjih veliko mrtvic. Ker je padlo v zadnji tretjini veliko snega, se je bati, da homo izgubili letos v tukajšnjem kraju precej panjev za grižo, in sicer vsled tega, ker smo vzimili čebele na slabem medu mane. Jaz sem pokrmil v jeseni 100 kg kristalnega sladkorja, a kaj bo to izdalo pri 90 panjih! Pa še pri taki zimi!

Jan. Meglen.

Podgorje: Kar se tiče mraza, je bil februar verni potomec januarja. Močni, mrzli, suhi vzhodni vetrovi brez padavine so močno vplivali, da je temperatura padala stalno vsako noč pod ničlo: vendar je bil prvi izlet dne 6. pri 22° C mogoč. Ker so nekateri panji na podloženih kartonih s pečati pokazali najnujnejšo potrebo, je bil ta izlet za temeljito očiščenje res „pomoč o pravem času“. Zimski počitek je trajal 62 dni. Poraba v tem času je znašala 1:50 kg, tedaj povprečno na dan 2:4 dkg. Po upadu tehtanega panjů soditi, moralo je biti že precej zalege v tem mesecu. Preiskava je pri tem stalnem mrazu nemogoča.

Sallath.

Tolmin: Dne 6. so imele naše ljubljenske krasen izlet: kar vrelo je iz panjev. Tudi v januarju so izletele petkrat, a bolj pomalo. Joj, to je bilo vrvenje in šumenje pred čebelnjakom! Par ur sem nepremično poslušal za nas čebelarje tako veselo godbo. Niti opazil nisem, da so mi čebele tako „poštrihale“ obleko, da je bila vsa pisana. Prezimile so srečno, in upam, da bodo kmalu nosile obnožino, ako nas starka zima ne prevara.

Fran Kašca.

Naznanila osrednjega društva.

V zadnji številki „Slov. Čebelarja“ je odbor osrednjega čebelarskega društva svaril, naj se ne naročajo laške čebele, da se ne križa domača siva,

čista pasma z rumeno laško. To vsled tega, ker je list „Perotninar“ prinesel neki inserat, ki priporoča laško čebelo. Odbor je naprosil tudi uredništvo „Perotninarja“, naj ne priobčuje več omenjenega inserata, čemur je isto tudi takoj lojalno ustreglo in podalo izjavo, da ni hotelo s priobčevanjem omenjenega inserata namenoma v kakemkoli oziru škodovati. Odbor je v svoji seji dne 7. t. m. to izjavo vzel hvaležno na znanje in tudi tem potom izreka sl. uredništvu „Perotninarja“ svojo zahvalo s pripombo, da naj bo prepričano, da odbor tudi ni nameraval „Perotninarju“ škodovati.

Odbor osrednjega čebelarskega društva v Ljubljani.

Iz spodnještajerskega čebelarskega društva.

Čebelarski shodi.

Sv. Ana na Krembergu: Dne 25. aprila po rani maši v šoli.

Nová Cerkev pri Celju: Dne 2. maja ob 3. uri popoldne; kraj se določi v navadnih časnikih.

Vransko v Savinjski dolini: Dne 9. maja ob 3. uri popoldne; kraj se določi pozneje ter naznani v časnikih.

Shodi se bodo v „Čebelarju“ objavljali vselej od 15. do 15. v mesecu, da vsak član list zanesljivo v roke dobi že pred vršitvijo naznanjenih shodov. Podružnice naj se blagovolijo oglašati za predavanja pri podpisnem pravočasno, t. j. najmanj 6 tednov, predno želijo shod, da se zamore vse potrebno ukreniti in določiti. V krajih, kjer še ni podružnic, naj se oglasijo čebelarji, oziroma merodajni krogi istotako za predavanje, odnosno za ustanovne shode, ako bi bilo potrebno ali umestno ustanoviti čebelarsko podružnico. Končno se nujno priporoča, da se od poklicanih strani poskrbi za povoljno objavo in razglasitev shodov v časnikih, pri cerkvi itd., ker največkrat je vzrok slabe udeležbe v tem, da se ljudstvo o shodu ni dovolj obvestilo.

Iv. Jurančič, čeb. pot. učitelj. Pošta: Sv. Andraž v Slov. goricah.

KRANJSKE PODRUŽNICE.

Nova podružnica. Ustanovila se je čebelarska podružnica na Robu pri Vel. Laščah.

Podružnica v Kamniku priredi čebelarski shod dne 16. maja ob 4. uri popoldne pri uljnaku gosp. Jožefa Koširja v Podjelšah pri Kamniku. Na tem shodu se bode potom srečanja med člane razdelilo 10 originalnih kranjskih panjev. Na shodu bo predaval gosp. A. Likozar. Odbor.

Kamniška podružnica. Z veseljem Vam morem, gosp. urednik, poročati, da se je naša podružnica pričela prav živahno gibati in razvijati. Dne 7. febr.

je priredila predavanje in razlaganje skioptičnih slik iz čebelarškega življenja. Prišlo je prav lepo število čebelarjev. Posebno nas je pa razveselilo, da so se udeležili tudi nekateri gospodje učitelji tukajšnje deške in dekliške šole, ter seboj pripeljali tudi starejše svoje učence. Lepo je to, in zato zahvalimo učiteljstvo ter mu priporočamo, naj tudi v šoli vzbujajo pri otrokih zanimanje za tako prijetno in koristno čebelarstvo. Vneti predsednik čeb. podružnice gosp. Niko Sallath je otvoril predavanje. Spodbujal je čebelarje k napredku ter omenil, da imajo ravno čebelarke podružnice namen vspodbujati, družiti, organizirati in učiti. Nato je podpisani v poljudnem govoru priporočal čebelarstvo kot poezijo kmetijstva, opisal veselje in blažilni vpliv tega lepega opravila, naštel nekatere koristi, zlasti korist medu v zdravilstvu in pomen čebele v rastlinstvu, vspodbujal k naprednemu, modernemu načinu čebelarstva in k pristopu v čeb. podružnico in novo ustanovljeno čebelarško zadrugo v Ilirski Bistrici. Razložil je nato nekatere slike: matico, roj, satovje, zalego in druge. K sklepu so si čebelarji ogledali novi panj gosp. Žnideršiča in slišali pravila novoustanovljene zadruge. Koliko je zanimanje za čebelarstvo v našem kraju narastlo, lahko spoznate, gosp. urednik, vže iz tega, da se je število udov v naši podružnici letos skoraj podvojilo. Lansko leto jih je bilo 17, letos pa je vže dosedaj vpisanih 31, in vse kaže, da bo to število še precej narastlo. S prireditvijo so bili vsi prav zadovoljni, in izrazila se je želja, da bi se kmalu zopet kaj sličnega vprizorilo.

P. Angelus.

Kranjska podružnica je imela dne 28. febr. t. l. v šoli na Primskovem svoj izvanredni občni zbor. Na njenem glavnem občnem zboru dne 24. januarja t. l. se je namreč sklenilo odposlati na občni zbor osrednjega čebelarškega društva, ki se je vršil na Svečnico v Ljubljani, predsednika gosp. Lampeta in podpredsednika gospoda Luznarja kot delegata, da poizvesta, kakšno stališče naj zavzamejo podružnica, oziroma podružnični udje napram novoustanovljeni čebelarški zadrugi v Ilirski Bistrici. V vremenskem oziru je bil dan izvanrednega občnega zbora zelo kritičen, zakaj snega je bilo, kakor po Gorenjskem sploh, od sile veliko. Ali zanimanje za shod je bilo pri mnogih udih še višje kot sneg. Prigazil je celo „Nartovec“ s sv. Jošta, čemur se je vsakdo čudil; za poldrugo uro dolgo pot je rabil skoraj štiri ure. Trden mož je in vnet čebelar tudi! Vsa čast mu! Vsebina poročanja gosp. Luznarja je bila ta, da je toplo priporočal pristop posameznih udov k čebelarški zadrugi v Ilirski Bistrici. Uspeh predavanja se je pokazal takoj, ker so se skoraj vsi navzoči prijavi k tej važni organizaciji. Res je, vsak čebelar, ki ima kaj srca za svojo stroko, bi moral biti ud čebelarške zadruge! Gospod Lampe pa je skoraj v dveurnem govoru obrazložil s čim in kako se hrani čebela, s posebnim ozirom na preosnovljen sladkor. Ni samo škoda, da ga niso slišali vsi podružničarji, temveč bi bila škoda, če bi kot strokovnjak v kemiji tega tudi v „Čebelarju“ ne priobčil. Ob poltreh smo se sešli, v mraku smo končali prvi del zborovanja, in ko smo se pri kozarcu vina pokrepčali ter razvozljali še nekaj čebelarških vprašanj, smo se razšli s trdno voljo, da pridemo prihodnjic zopet na zborovanje, pa če padajo všpičene preklje. Taki smo, tod okoli Kranja!

Logaška podružnica je imela dne 31. januarja t. l. v Lazeh pri Planini v hiši blagajničarja gosp. Jožefa Klančarja svoj občni zbor. Predsednikom je bil izvoljen gosp. Lovrenc Kozina, podpredsednikom gosp. Frančišek Šebenik, blagajnikom gosp. Jožef Klančar, tajnikom podpisani poročevalec; gg. Frančišek Maček in Matija Petkovšek sta odbornika in gosp. Frančišek Valenčič je pregledovalec blagajne. K vsaki odborovi seji je zavezan priti vsak odbornik, sicer plača v podružnično blagajno 5 K kazni. Izvolili smo tudi štiri častne ude. Gosp. Jožef Schober, prožni mojster na Rakeku je daroval podružnici 1 K 20 v, gosp. Rudolf Zmersu, postajenačelnik v Planini pa 1 K. Obema gospodoma: Lepa hvala! — Ko je gospod Likozar v prvi letošnji številki „Čebelarja“ poročal, kje in kdaj je predaval, je popisal, kakšno veselico smo imeli na čebelarstem shodu v Lazeh. Tudi na sedanjem občnem zboru je bilo tako, in zopet se imamo za to zahvaliti č. gospej Klančarjevi, ki je naši podružnici živa podoba matice v panju. Podružničnim udom je darovala šopke s slovenskimi trakovi, raz hišo zborovanja je visela društvena čebelarska zastava, ki jo je požrtvovalna gospa Klančarjeva lastnoročno naredila. In kako nam je postregla z jedjo in pijačo! Zato ji bodi na tem mestu javno izrečena prisrčna zahvala! Poleti se zopet snidemo. Za takrat pa, dragi čebelarji te okolice, nujno prosim, da skrbite za to, da ne pridete sami s svojimi ženami na shod v Laze, temveč tudi vaši prijatelji s svojimi družinami, da se prepričajo, kako prijetno je na čebelarski narodni veselici. — Iskren čebelarski pozdrav in na svidenje poleti!

Francišek Jamnikar, tajnik.

Podružnica za srednjepavski okoliš. Na dan sv. Jožefa se je vršil v šolskih prostorih v Dornbergu ob treh popoldne čebelarski shod. Po pozdravnem govoru nadučitelja gosp. Ignacija Križmana iz Dornberga je prešel k predavanju gosp. Likozar iz Ljubljane. Verno je naslikal poezijo kmetijstva in nje koristi ter dal potrebna navodila, kako se zamore postati umen čebelar. Čebelarji so z zanimanjem sledili predavanju. Končno se je v imenu vseh zahvalil gosp. Križman. Rodoljubni družini Bizjakovi bodi tudi tem potom izrečena zahvala za gostoljubno pogostitev čebelarjev po shodu, kakor tudi sklicatelju shoda, učitelju gosp. Fr. Golju, za njega požrtvovalnost. Želeti je, da bi pristopili vsi čebelarji tega okraja k podružnici.

J. Mrevlje.

ŠTAJERSKE PODRUŽNICE.

V Grižah pri Celju se je v nedeljo, 21. sušca ustanovila čebelarska podružnica za Savinjsko dolino. V šoli se je zbralo nad 50 poslušalcev, izmed katerih je takoj pristopilo društvu 36 udov. Ker so bili izmed teh dozdej le 4 v organizaciji, pridobi naša čebelarska organizacija s tem 32 novih članov. Upamo pa, da jih bode še več pristopilo, ko bodo videli naše delovanje. Z velikim zanimanjem so poslušali zbrani govor sklicatelja, potovalnega učitelja za čebelarstvo, gosp. šol. voditelja L. Černeja o čebelarjevih opravilih v pomladi. Po predavanju se je razvnel prost razgovor o umnem čebelarstvu. V odbor so se soglasno izvolili: predsednik Ludovik Černež, namestnik Franc Žager, tajnik Srečko Pečar, blagajnik Andrej Pikl (čebelarski mojster), odbornika Alojz Jurhar in Pankrac Poteko. Imena odbornikov in

dejstvo, da ima društvo v svoji sredini dva izprašana in več izkušenih čebelarjev, nas navdaja z upanjem, da se bo novoustanovljena podružnica prav lepo razvijala.

S. P.

Listnica uredništva.

Nekaj gradiva, ki je zaostalo za to številko, pride v prihodnjega „Čebelarja“; torej ne se jeziti, prosimo, kakor je to storil prijatelj iz R. — Veselo alelujo vsem!

MALA NAZNANILA.

Pod tem naslovom objavljamo ponudbe članov brezplačno, to pa le **dvakrat v letu.**

- Zaradi preuredbe čebelarstva prodam **60 panjev čebel** v kranjskih panjih. Dalje prodam tudi **100 praznih** kranjskih panjev s slikanimi končnicami, **70 cm** dolgih in **30 cm** širokih po zelo nizki ceni. Cena po dogovoru. Blago se lahko ogleda pri lastniku Štefanu Homanu, posestniku, vas Suha št. 30, pošta Skofja Loka. (2—2)
- Ležeče panji, dunajske mere**, iz suhih lipovih desk z 20 romiči in okenci vred izdeluje po 7 K Ivan Glažer v Pesjem, pošta Velenje, Štajersko. (2—2)
- Prodati imam **20 do 30 plemenjakov** v kranjskih panjih. Nekaj je zelo močnih, ker so se roji sami združili. Ivan Šlibar, čebelar v Mišačah, pošta Podnart. (2—2)
- Prodam **200 plemenjakov** à 10 kron. Martin Peternelj, čebelar v Cerknem na Goriškem. (2—2)
- 200 panjev**, skupno ali posamezno proda Filip Kalin, Sv. Križ-Cesta stev. 72, Primorsko. (2—2)
- Garantirano čisti vosek**, domač pridelek, 5 kg po 4 K ima naprodaj Alojzij Filipič, čebelar v Pristavi, p. Ljutomer. (2—2)
- 25 škafov medu** po 20—40 kg prodam po 1 K 25 h kilo. 5 kg medu v pločevinasti posodi stane 6 K 75 h s posodo vred. Naprodaj imam tudi nekaj **panjev čebel** in **razna semena** kakor: deteljno, repno, ovska itd. Mihael Zelnik, Dvorje 9, pošta Cerklje na Gorenjskem. (2—1)
- Franc Rozman iz Podrsmca, pošta Vel. Lašče na Dolenjskem proda **35 panjev čebel**. Skoro brez izjeme so vsi panji močno obljudeni. Mera: 6 col visoki, 11 col široki in 24 $\frac{1}{2}$ col dolgi. (2—1)
- 50 kranjskih panjev**, nekaj novih, nekaj nekoliko rabljenih in **1000 litrov črnega vina** prodam po dogovoru. Angel Kante, Kregolišče št. 8, pošta Komen, Primorsko.
- 100 kg svitelega točenega medu**, cena za kilogram 1 K 50 h, proda Ivan Sajevec, čebelar v Starivasi pri Postojni. (2—1)
- 60 kg finega izpihanega medu**, kilogram po 1 K 60 h, ima naprodaj Janez Tomazič, nadučitelj v Tinjah, pošta Slov. Bistrica, Štajersko. (2—1)
- Okoli 40 panjev** močnih plemenjakov prodajo dediči pok. Janeža Zlogarja v Lozicah pri Kanalu. Cena boljšim panjem je po 12 kron, slabejši po pogodbi. Kdor želi kupiti naj se obrne na naslov Martin Zlogar, posestnik in čebelar v Lozicah pri Kanalu (Goriško). (2—2)
- Prodajam **izvrstno medico**, popolnoma naravno, prirejeno z 28 % sladkorja, liter 80 vinarjev. Naročila s posodo se sprejemajo do 4. aprila, razpošilja se od 4. do 8. aprila proti povzetju ali predplačilu zneska. Franc Hernja, čebelar v Središču, Štajersko. (2—2)
- Prodam **20 litrov doma kuhanega žganja borovničevca**. Kdor kupi vseli 20 litrov skupaj, ga dobi liter po 3 K 40 h, manj skupaj pa po 4 K liter. Blaž Štrajhar, Limovce, p. Trojana, Kranjsko. (2—2)
- Prodam več kilogramov **pristnega medu**, 4 kg s plehnato posodo vred in poštne prešto 7 K. Jakob Gradišnik, p. d. Skorpjon, Sv. Duh na Ostrem vrhu, pošta Leutschach. (2—2)
- Prodam **40 panjov čebel** v starih kranjskih panjih. Med njimi je nekaj zelo močnih. Cena po 10 K. Kupci naj se oglašé pismeno ali ustno pri Andrej Kopaču, čebelarju, Ledinci št. 6, pošta Žiri na Notranjskem. (2—1)
- Več kranjskih panjev čebel** proda Andrej Merhar, vas Staneče št. 19, pošta Št. Vid nad Ljubljano. (2—1)
- Prodam **20 panjev čebel nemške normalne mere** in **20 panjev čebel v navadnih kranjskih panjih**. Poleg tega naznanjam, da imam naprodaj dovolj **žganja** in sicer: **jagodovec** ali **borovničar** po 3 K liter, **slivovec** 1 K 60 h, **jabkovec** 1 K 60 h. Kupi se lahko tudi **500 jablan** po 2 m visokih. — Cena po dogovoru. — Martin Proj, pošta Skofja Loka. (1—1)
- Prodam **11 močnih plemenjakov na okvirjih**, mera 22/32 cm. Velikost panju 28×37×48 z 11 okvirji. 8—9 okvirjev dobro s čebelami, založeno in medom obloženi. Cena po 20 K. Zolež Mrak, čebelar, Podgorje pri Kamniku. (2—1)

Kranjska čebelarstva zadruga v Ilirski Bistrici prodaja

trčan med, kot pitanec garantirano zanesljiv, v 5 kg dežicah, poštne prosto, ajdov po K 7.—, spomladanski svitel po K 8:50;

umetno satje iz garantirano čistega voska, za vsako mero prirezano, kilogram po K 4:50, zaboječek s 3 1/2 kg vsebine za K 16.— poštne prosto.

Pri večjem odjemu znižane cene.

Svojim članom preskrbuje eksportne panji, kot jih je g. Žnideršič v I. številki „Slov. Čebelarja“ opisal z okvirji in začetki iz umetnega satja po K 4.—.

Trčan svitel spomladanski med plačuje po 1 K 30 h, **ajdov** po 1 K, **voščine** po 1 K 10 h, **vošek** po 3 K 20 h kilogram, franko Ilirska Bistrica.

Kdor hoče postati član zadruga mora plačati vsaj 2 K na račun deleža in poslati podpisano pristopno izjavo.

Semena rdeče defelje (inkarnat), esparsete, facelije, ranjak
● ali uročnik (Tannen- oder Wundklee) ●

zelo medunosne cvetlice prodaja

J. KORDIN v Ljubljani.

Dober dan, gospod sočebelar! Kaj pa pišete?

????

Dopisnico na

I. avstrijsko - šlezijško zalogo čebelarskih potrebščin

FRANC SIMMICHU, Jauernig, avstrijska Šlezija

da mi pošlje **zastoj** nov cenik za čebelarstvo in perutninarstvo, ki ima tudi bilješko in zelo poučna mesečna opravila. Moji sosedi dobe od njega **trčalnice, panjove, umetno satovje, lovilnike, prašilčke in priprave za matično vzgojo, kadilnike, varovala pred pikom, priprave za umetno lego jajc, pitalnike in napajalnike, poizkuševalce za jajca, žičaste mreže itd.** in so bili zelo zadovoljni s ceno in blagom, zatorej bom v prihodnje tudi **jaz dobival** blago od te trdke.

Garantirano zanesljiv, doma pridelani

med - pitanec

5 kg 7 K.

Prodaja:

Iz garantirano čistega voska

umetno satovje

Prodaja: 1 kg 4 K 40 h.

FR. UNGER, Spodnja Šiška pri Ljubljani.

Udnina (2 K) in reklamacije naj se pošiljajo upravništvu „Slovenskega Čebelarja“ v Ljubljani, dopisi in članki za list pa uredniku „Slovenskega Čebelarja“ Fr. Rojinu, nadučitelju v Šmartnem pri Kranju.

Odgovorni urednik Mihael Rožanec. — Lastnik „Slovensko čebelarstvo.“

Tisk J. Blasnika naslednikov v Ljubljani.